

HUSITA

Časopis Pražské diecéze ČČSH

číslo 2/2017 | ročník XV | duben 2017

Kutnohorská modlitebna

Husita

vychází 6x ročně

Vydává

Pražská diecéze Církve československé husitské ve spolupráci s Husitským centrem, o. p. s., ISSN 1214-4630
Tisk: Dobel, Lanškroun

Kontaktní adresa

Časopis Husita, Pražská diecéze ČČSH, V Tišíně 3, 160 00 Praha 6
tel.: +420 234 760 058, e-mail: husita@ccshpraha.cz
web: www.ccshpraha.cz/casopis-husita

Pověřená redaktorka a jazyková korektura

Renata Velíšková

Grafické zpracování

Mgr. Simona Ullspergerová

Příspěvky do časopisu

Deadline pro zaslání příspěvků je vždy do 25. každého lichého měsíce. Jedině tak může být zajištěno včasné vydání časopisu a jeho distribuce čtenářům. Děkujeme za pochopení,
R. Velíšková, pověřená redaktorka

Spolupracovníci

Mgr. P. Benda, J. Boček, R. Bolechová, Vašík Červenka, J. Dezort, Mgr. V. Dezortová, A. Dluhošová, V. P. Drdová, PhDr. A. Flieglová, M. Hermannová, T. Jírová, Ing. M. Knězková, PhDr. J. Kobrllová, Mgr. K. M. Lukasová, PhDr. M. Nová, Ph.D., PhDr. O. Nytrová, Ing. V. Strachota, Mgr. H. Tonzarová, Th.D., B. Ždichynec

Distribuci a objednávkou zajišťuje

ses. Miloslava Krejzarová,
tel.: +420 234 760 058, mobil: +420 777 759 654
Faktury a potvrzení přijetí plateb zajišťuje ses. Eva Mlezivová, tel.: +420 234 760 058
mobil: +420 737 212 687

Prodejní místa

Prodejna Blahoslav, Wuchterlova 5, Praha 6
Pražská diecéze ČČSH, V Tišíně 3, Praha
Husův institut teologických studií,
Roháčova 66, Praha 3

OBSAH

- 4** Předseta Sněmovny navštívila kutnohorskou modlitebnu
- 5-7** Malá pozvánka na Krakovec 2017
- 8** Uctívání ďábla v Latinské Americe
- 9** Významné výročí
- 10** Někdově – Bohumil Ždichynec
- 11** Ekumenická bohoslužba
- 12** Radostná recenze
- 13-14** 1. misiologická konference na Slovensku
- 15** Vašíkovy tematické obrázky
- 16-18** Komunitní centrum na Žižkově
- 19** Kultura
- 20-21** Historie pohřbů žehem
- 22** Poezie o nesmrtelnosti
- 23-24** Pracujeme, tvoříme a hrajeme si s dětmi
- 25** Relaxační pohádky nejenom pro dobré usínání
- 26-30** Kultura
- 31-32** Výlety do Büku za zdravím
- 33** Setkání Pražského klubu spisovatelů v Karlíně
- 34-35** Pozvánky

Žižkovské hudební večery

Milí čtenáři,

původně jsem pro Vás měla připravený obsáhlý článek o hudebních operních a koncertních večerech, které pořádá Mgr. K. Bican v Kutné Hoře a od loňského roku také v Praze. Protože se však sešlo velké množství příspěvků od našich stálých a věrných přispěvatelů, můj článek by se nevešel, a tak jsem, samozřejmě velmi ráda, uvolnila místo a svůj příspěvek zkrátila na několik málo základních informací.

Od ledna 2016 pořádáme ve výukových prostorách Husova institutu teologických studií v Roháčově ul. na Žižkově, s laskavým souhlasem Institutu evangelizace a pastorační, pravidelné hudební večery. Ve velké aule na velkoprošném plátně se každý měsíc ponoříme do hudebního světa, ve kterém září ty největší hvězdy klasické hudby, ať už jde o operní či koncertní pěvce věhlasných jmen, nebo geniální interprety sólově hrající na hudební nástroje, případně celá vícečlenná orchestrální tělesa.

Myšlenka projekce vznikla v souvislosti s osvědčenou, již tradiční podobnou akcí, kterou neuvěřitelných 27 let provozuje pedagog HITSu, emeritní pražský biskup ČČSH Mgr. K. Bican v Kutné Hoře. Nabízí ze své sbírky, která obsahuje více než 2 000 hudebních nosičů, světově proslulé nahrávky oper, koncertů a představení z celého světa, např. La Scaly v Miláně, Metropolitní v New Yorku, Královské v Londýně a celé řady dalších. Zcela nezištně pořádá koncertní večery pro širokou veřejnost, která tak zdarma může zhlédnout ta nejzajímavější a unikátní vystoupení interpretů, jako jsou např. Luciano Pavarotti, Plácido Domingo, José Carreras, Andrea Bocelli, Anna Netrebko, Angela Gheorghiu, José Cura, Jonas Kaufmann, Roberto Alagna a mnozí další.

Mgr. K. Bican se stal pořádáním těchto hudebních večerů natolik známým, že se informace dostala až ke světově známému opernímu francouzskému pěvci Robertu Alagnovi, který jej osobně pozval na svoje vystoupení v loňském roce a zaslal mu vstupenky.

Naším záměrem je umožnit snadný přístup ke klasické hudbě i pražským milovníkům tohoto žánru, a tak 1x měsíčně pořádáme pro zájemce z široké veřejnosti setkání, ze kterých si vždy všichni přítomní odnášejí povznášející, nejen kulturní, ale i duchovní zážitky. Mgr. Bican má vskutku velmi dobrý vkus a schopnost nabídnout různé typy hudebních představení. Poněkud těžší operní žánr vhodně občas protkne odlehčenější formou hudební produkce v podobě koncertů, kde se citlivě střetávají operní pěvci s interprety populární hudby, jako např. Sting, Zucchero, Andrea Griminelli, Jovanotti a dal.

Rádi bychom vás, kterým je tento hudební žánr blízký a kdo se rádi necháte unášet na vlnách operních melodií nebo skladeb hudebních velikánů, pozvali na ochutnávku některého představení, které si můžete libovolně zvolit podle nabídky, zveřejněné rovněž na webových stránkách Pražské diecéze ČČSH. Zde se vždy s dostatečným předstihem dozvíte termín a program večera a můžete si tak naplánovat příjemný hudební zážitek.

Všichni jste velmi srdečně zváni do našeho hudebního společenství. Přijďte se zaposlouchat, zasnít, zrelaxovat a obohatit svoje duchovno. Určitě nebudete litovat!

Za realizační tým (Mgr. K. Bican, V. Velíšek)
vás zve Renata Velíšková

Renata Velíšková

Z „Paprsků“ autorů Lindéna a Gustafssona (Kutná Hora, 1945)

Motto : – nemůžete snést nyní ... Jan 16,12

Víra křesťanová nemá výkladu pro všechno. Albert Schweitzer, známý misijní lékař, píše: „Když říkáme evangelium, nechtějme kázat náboženství, které může všechno vyložit. Než jsem odešel do Afriky, měl jsem po deset let na starosti konfirmační cvičení hochů při sboru sv. Mikuláše ve Štrasburku. Po válce přišli někteří ke mně a děkovali mi za to, že jsem je učil tomu, že náboženství nám vždy vše nevysvětlí. Byli tím zdrženi, aby ve střeleckých zákopech neodhodili křesťanství, jak to mnozí učinili, nejsouce připraveni na nevysvětlitelné. Když svědčíte, odvádějte lidi od snahy, chtít všechno hned vysvětlit. Vedte je však k jedinému potřebnému, k touze po obecenství s Bohem.“

Vybrala: PhDr. A. Flieglová

Předseda Sněmovny navštívil kutnohorskou modlitebnu

Předseda Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky Jan Hamáček v rámci svého výjezdu na Kutnohorskou navštívil i modlitebnu Církve československé husitské v Kutné Hoře. Provedl ho po ní emeritní pražský biskup, místní br. farář Mgr. Karel Bican, s nímž si společně prohlédli také expozice historie Husitské církve a židovské komunity na Kutnohorsku. Obě výstavy jsou zde trvale k dispozici také běžným návštěvníkům modlitebny.

Jan Hamáček se zde seznámil se sociálními a kulturními aktivitami Církve československé husitské. Bratr farář Bican vysvětlil bratru předsedovi Sněmovny různé druhy pomoci, které církev nabízí lidem v nouzi. V Kutné Hoře se jedná zejména o Centrum psychosociální krizové intervence pro osoby ve složité osobní a životní situaci, jehož provoz funguje prakticky nepřetržitě. „Takové aktivity si velmi vážím. Centrum poskytuje lidem bez domova pomocnou ruku při jejich cestě zpátky do společnosti,“ ocenil Jan Hamáček. Bratr farář informoval předsedu Sněmovny také o tom, že pro příznivce opery pořádá v kutnohorském hotelu U Kata hudební večery, hudbu rovněž používá jako terapeutický nástroj.

Předseda Poslanecké sněmovny Jan Hamáček navštívil na Kutnohorsku kromě naší modlitebny také zdravotnická zařízení, školy nebo zdejší významné firmy.

Monika Hermannová

Malá pozvánka na KRAKOVEC 2017

Letos opět na 5. července odpoledne do areálu hradu Krakovec, ke slavnostní bohoslužbě. Jde o tradici pocházející už z 15.–16. století, na kterou se navázalo za doby první republiky. Bohoslužba má v předvečer Husova svátku (6. července) pravidelně připomínat údajný pobyt M. Jana Husa na tomto hradě v létě 1414. Tehdy a zde, na Krakovci, se prý mistr Jan, slavný český reformátor a kazatel, definitivně rozhodl vydat se na koncil do Kostnice.

Bohoslužbu by měla doplnit výstava uměleckých prací ze škol Vikariátu Beroun v rámci Projektu Martin Luther a Reformace (1517/2017), navazujícího na projekty v minulých letech (MJH 2015, Jeroným a Karel IV. 2016).

(BK, NO Panoší Újezd, Vikariát Beroun, Pražská diecéze ČČSH)

Co nového na Krakovci?

Na naše otázky odpovídá Mgr. Jiří Sobek, dřevorubec, teolog, kastelán a starosta hradu a obce KRAKOVEC.

V poslední době se podařilo prosadit nová opatření v péči o hradní areál. Jak probíhá jejich realizace a jaké došavadní výsledky přinesla?

V roce 2016 se naplnil záměr projektu Experimentálního zastřešení v jeho prvotním cíli, a to zhotovením tří střešních konstrukcí. Tedy cílem návrhu bylo zastřešení a ochrana tří nejexponovanějších prostor hradu se zachovalými klenbami, a to věže, kaple a jihozápadního nároží. Vybrané části stavby

jsou zakryty zatravněnými střechami. Navržené úpravy se však týkají pouze exteriéru objektu. V návaznosti na experimentální zastřešení kaple a zlepšení ochrany vnitřních prostor kaple jsme přistoupili k restaurování torzálních ploch omítek (výjimečná torza kletovaných vápenných omítek gotického typu se zbytky ornamentální výmalby). Dle doporučení restaurátorů se zásah řídil zásadou konzervace stavu, bez dalších doplňků.

Jakou cestou by se měla péče o významnou památku ubírat dále?

Základním problémem na Krakovci je nadále vlhkost a její regulace. Hlavní

příčinou poruch je kombinované působení trvalé vlhkosti, mrazu a zemního tlaku. Ještě jinak řečeno, tedy degradace jádra zdící malty, pronikající vlhkostí z rubu stěny, která se nahromadila za nepropustným lícem a následným cyklickým promrzáním. Ne úplně šťastným se jeví dědictví některých minulých etap záchranných prací vedených samozřejmě dobrou vírou, zejména z let 1924 – 1954 (Klub českých turistů) a následně v osmdesátých letech, to pro používání nadměrně tvrdé cementové (spíše čistě betonové) zdící malty, včetně tlakových injektáží, čímž došlo k neprodyšnému uzavření zdi, urychlujícímu mrazovou i ostatní fyzikálně-chemickou destrukci kamene. Ke konci 20. století se ve větší míře začaly projevovat havarijní poruchy (trvající dodnes, na všech částech objektu). V současné době jsou již vyslyšeny dřívější či aktuální posudky a následně realizovány návrhy jednotlivých opatření. V některých konkrétních případech a většinou ke škodě nás všech, řešíme jen provizorně, následkem nedostatečnosti. Například chemotechnologická konsolidace organokřemičitany zároveň nemůže v žádném případě nahradit ochranu vyššího řádu, zastřešením. Použití ošetření pouze napomáhá zmírnit destruktivní působení povětrnostních podmínek na tyto pískovcové architektonické prvky, ale nijak nesnižuje nutnost zamezit přísunu vlhkosti ve všech formách. Mám zde na mysli v pokračování zastřešení, drenáž dvora, drenáž sklepení atd.

Provizorní opatření neřeší danou situaci komplexně (vždy jen lokálně), provedení jakéhokoliv dalšího provizoria jen zbytečně ukrajuje a vyčerpává už tak nedostatečnou finanční dotaci. Destrukce zdíva upozorňuje na trvale provizorně a nedostatečně řešené zejména odvodnění svrchní části stavby (střecha), které je příčinou prakticky všech poruch. Havárie upozorňují na nutnost zvážení podoby ochrany

a konzervace objektu na delší časové období. V letošním roce bude tak následovat druhá etapa plánovaných prací souvisejících se zastřešením, a to odvodnění sklepních prostor jižního a jihozápadního křídla včetně nádvoří. V plánu je také oprava kruhového schodiště jihozápadní části objektu. K letopočtu 2017 se také váže snaha vedená návrhem na rozšíření prohlídkové trasy o zpřístupnění prostoru kaple, která je výjimečná v architektuře, detailech, i jako celek. Díky realizovanému experimentálnímu zastřešení (jehož součástí je i zastřešení kaple) můžeme nyní přistoupit k samotnému, opětovnému zpřístupnění kaple v rámci prohlídkové trasy. Způsob provedení či zhotovení je předmětem konzultace a diskuzí s příslušným památkovým garantem.

Jak ovlivnilo v jedné osobě myšlení starostovo úvahy kastelánovy a myšlení kastelánovo úvahy starostovy?

Velmi zásadně. Život je plný nakladených slov spletených do mnoha výpravných příběhů, tkaných jako jednotlivé nitky koberce, aby pak v obrazcích vyjevily svůj niterný svět, žádajících po nás, uvědomění si plnosti, jejich jediného, výchozího zárodečného stavu. Postupně zjišťujeme, že se příběhy prolínají jeden v druhý (stejně jako nitky v koberci) a ve velkém soustředění nás provádějí vlastně příběhem jediným. Je nutno po-

odstoupit dále od celého díla a vidět vše v celku, v jakémsi nadhledu.

Z mého subjektivního pohledu je úhlavním nepřítelem pravdy, řízení a skutečného rozvoje, stranictví. Vykopaná díra, do které člověk zalezle a zcela se izoluje od dění kolem sebe, podřízen diktátu strany s umlčeným svědomím. Naštěstí na Krakovci jsme zastupitelstvo nezávislých, ovšem se stranictvím se potýkáme. Myslím, že stranictví nejlépe vystihl Karel Čapek: „Vstoupili nespokojený straník do jiné strany, dopouští se nízkého přeběhlictví; zakládá-li novou stranu, dopouští se zločinného tříštění; zůstane-li se svým odlišným názorem ve straně, rozvrací její jednotu, Jak vidíte, je velmi těžko si vybrat...Pozor tedy na politiku, která deformuje a vysušuje své vykonavatele.“ Vládnout znamená vychovávat (Konfucius). Kdo se nenechá přemoci pravdou, bude přemožen omylem (Sv. Augustin).

Je zřejmou samozřejmostí, že člověk má, či by měl vždy a v jakékoli situaci vážit slova i činy. Je-li víc na očích, pak je i zodpovědnost za ovlivňování ostatních na jiné úrovni. S tím přichází ruku v ruce větší uvědomění si, že slovo je zázrak, slovo je čin. Láska i nenávisť probouzí a živí se slovy. Tajuplné a budoucí se chvěje v očekávání.

Evangelický farář Bedřich Jerie (1885–1965) se ptá a zároveň si i odpovídá. „Hlídat svá slova podle toho, jak káže chytrost, zdvořilost, opatrnost, moudrost a zkušenost? Ne, to nepomůže!

Pramen, ze kterého tryskají dobrá nebo zlá, prázdná nebo užitečná slova, leží mnohem hloub. V naší mysli, v našem nitru. Tam je sídlo pravdy, lásky, dobra, čistoty, pýchy, nízkosti, podrážděnosti, zloby. Léčba slov musí začít od mysli a od srdce.“ Všimněme si, jak moudře promlouvá z Ducha a Pravdy. Podobně Komenský v Labyrintu světa a Ráji srdce vypráví : ...hlas potřeby volá „Navrať se, odkudš vyšel, do domu srdce svého, a zavři po sobě dvéře.“ Vypsána slova i jmenované vlastnosti nejsou jen nerozvázně bezobsažnými pojmy, nýbrž osudový svět, který prokvasil neobyčejností všední každodennost, a tak i ve chvílích úsvitu i vlastní zápas, někdy i o život, osvěcuje a prohřívá teplota slov vycházející z lidských srdcí, pozbyvajících hran výbojnosti zahrocení sobeckých sil. Všechny události vždy spolu navzájem úzce souvisí, nejsou odděleny a jsou na sobě závislé, jsou pevně a poznamenávají ty, kdož jsou s nimi seznámeni a prohlubují trpělivost při překonávání všech životních překážek.

Čeho se lze nadíti na Krakovci v roce 2017?

Co se týče oblasti stavebně údržbové činnosti, tak by měla následovat druhá etapa plánovaných prací, a to v postupných krocích: odvodnění sklepních prostor jižního a jihozápadního křídla včetně nádvoří. Krakovec nadále svou nevtíravou i jímavou velebností, konejšivostí, individualitou a intimitou přímo vyzývá k rozjímání v současném zbesilém honebním tempu za povrchním poznáním života. Vše na tomto objektu z konce 14. století bylo a stále je účelové, promyšlené a perfektní. Celek pak působí harmonicky, spojením hluboce lidského námětu s krásnou formou. V oblasti kulturních programů se nadále budeme věnovat básnickým sympoziím, divadelním představením, koncertům, bohoslužbám i Husově pouti.

(jsk)

Uctívání ďábla v Latinské Americe

Myslíte, že ďábla uctívají jen satanisté? Že v seriózní křesťanské církvi je něco takového nemožné? V Bolívii leží město Potosí. Kdyby nepatřilo ke světovému dědictví UNESCO, asi by ho už nikdo neznal. A přitom to bývalo jedno z největších měst na světě, a největší na americkém kontinentu. V 17. století svou velikostí konkurovalo Paříži a Londýnu.

Když přišli do Ameriky Španělé, tak je lákalo v prvé řadě zlato, ale jeho zásoby se brzy vyčerpaly. A v Potosí objevili velická ložiska stříbra. Nad městem je hora, která byla protkaná stříbrnými žilami, prostě největší ložiska stříbra na světě. Je logickým důsledkem, že město začalo prosperovat, rozšiřovalo se, hodně se stavělo, vznikla zde důle-

žitá mincovna aj. Odvrácenou stránkou věci byla práce horníků. Ta je těžká vždy a všude, a tím spíše pak v podmínkách chudých lidí. Kopalo se ručně při lucernách, zabezpečení bylo na dnešní dobu velmi primitivní, a k tomu je potřeba připočítat i vysokou nadmořskou výšku. Tu někteří lidé snášejí špatně, byť indiáni jsou na to už trochu zvyklí. Hezky ty doly popisují např. Hanzelka a Zikmund. Jak jsem je viděl já o skoro 70 let později – tak se zas tolik nezměnily. Stále se tam těží archaickým způsobem. Byť už nikoli stříbro, ale nějaké další kovy. Aby horníci vydrželi těžkou práci, pijí 96procentní líh a k tomu žvýkají koku – což je v Andách zvyk všeobecný, asi jako u nás cigarety. Ale to není všechno: Bolívijsi jsou obvykle katolíci a zvláště ti, kdož mají takto riskantní povolání cítí, že potře-

bují Boží ochranu. Kolem vchodů do dolů jsou typické lidové kapličky – ale to nestačí. Pod zemí je přítomen ďábel – a jakkoli člověk věří v Boha, tak při práci v podzemí je potřeba být s ďáblem zadobře. Na povrchu jsou kapličky s Marií a světcí, ale dole jsou jeskynní kaple se sochou ďábla. Kolem něj tam leží i různé obětiny. V Latinské Americe – ale nejen tam – je běžné, že pod oficiální křesťanskou vírou bují mnohé představy tradičních předkřesťanských náboženství. A toleruje se to – bylo by obtížné se to nějak snažit vykořenit. Místo je dnes navštěvováno turisty. Obléknou vás do hornických hábitů, k tomu dají holinky a přilby, a pak procházíte – respektive místy prolézáte – několik kilometrů chodeb.

Na jedné straně člověk vidí nádherné krápníky a bizarní geologické útvary, na druhé však ho jímá hrůza, když si představí, že celé ty generace indiánů byly na této práci existenčně závislé. Nota bene při lucernách, bez zdravotního pojištění apod. Opravdu měli důvod se toho ďábla bát.

Mgr. Pavel Benda

167. výročí narození Tomáše Garrigua MASARYKA

V rámci projektu „*Naše a evropská společnost*“ se 6. března pod záštitou předsedy Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky Jana Hamáčka uskutečnilo setkání při příležitosti 167. výročí narození prvního prezidenta Československé republiky Prof. PhDr. Tomáše Garrigua Masaryka.

Patriarcha Církve československé husitské ThDr. Tomáš Butta, Th.D. společně s Kulturní radou ČČSH pozval členy naší církve do budovy Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, aby si vzpomínkovou akcí připomněli velikost osobnosti „prezidenta Osvoboditele“ a oslavili tak jeho osvoboditelské a budovatelské dílo.

Setkání zahájil bratr patriarcha Tomáš Butta svým vzpomínkovým projevem, na který navázal pozdravem předseda Poslanecké sněmovny PČR Jan Hamáček a dále doc. ThDr. David Tonzar, Th.D., pražský biskup. Velmi zajímavou přednášku o významu osobnosti TGM připravil plk. gšt. PhDr. Eduard Stehlík, Ph.D., MBA s názvem „*T. G. Masaryk a československé legie*“. Biskup Západního distriktu Evangelické církve a.v. na Slovensku Mgr. Milan Krivda přednesl projev na téma „*Milan Rastislav Štefánik a jeho životné krédo: verit, milovat, pracovat*“. Za Církev československou husitskou uvedl přednášku významný současný teolog prof. ThDr. Zdeněk Kučera a proděkan Husitské teologické fakulty prof. ThDr. Jan Blahoslav Lášek.

Velmi zajímavý a hodnotný program setkání zpestřilo vystoupení Smyčcového orchestru Pražské konzervatoře

pod taktovkou dirigenta Chuhei Iwasakiho.

Program moderoval přednosta kulturního odboru ČČSH ThDr. Jiří Vaníček a celý projekt byl uskutečněn za laskavé podpory Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky a Ministerstva kultury.

Renata Velišková

NĚKDOVÉ – Bohumil Ždichynec

Doba se zrychluje, je plná eruptivních událostí, s nimiž se neurohumorální adaptační systém těla v technokratické civilizaci obtížně vyrovnává. Kdyby existoval někdo, kdo sám od sebe vytuší, co svět potřebuje a zařídí to dřív, než to vysloví... Stačilo by se jen podívat a už by věděl, stačilo by přeposlat emailem a ono by se vyřešilo, stačilo by jen začít a hned by se dokončilo, co je potřeba. – Jste také takoví? ... Toužíte žít šťastný život v souladu s nejlukššími hodnotami a aspiracemi – nejen pro sebe, ale i pro svou rodinu a komunitu? Podle Aristotela "šťastný člověk žije dobře a dělá dobře; štěstí lze pojmenovat jako druh dobrého života a dobré jednání." Mnozí Češi na protest s neuspokojivou situací v rodné zemi emigrovali a dodnes emigrují, někteří se dokonce v zahraničí stydí za svůj původ, svět se globalizoval, je jedna vesnice, tak nač malý národ?

Nedávno jsem v pošmourném zimním odpoledni, kdy se teploměr zastavil na nule a padala hustá mlha, potkal u nafukovací tenisové haly jakési sportovce. Vystoupili z vytopeného auta v kratasech, zapálili si cigára a klepající popel do popelnice před vchodem, vážně klábosili: Něco musí být, co řídí tento svět, ale Boha ještě nikdo nespatriil. Byli to Někdové. Stejně tento svět zanikne, říkají škarohlídové. Slyšel jsem takové úvahy i od některých mladých Čechů, kteří odcházejí za více honorovanou prací do zahraničí. Patřili mezi ně i lékaři, moji mladší kolegové, kteří na Karlově univerzitě bezplatně vystudovali. V Evropské unii je volný pohyb pracovních sil, tak proč nejit za lepším? I v období první republiky odcházeli mladí lidé do zahraničí i na delší studijní stáže, ale s tím, že se vrátí, aby nové poznatky uplatnili doma. Jenže dnes žijeme ve vykořeňované době. Kdyby tak, jak dnes mnozí přistupují ke svému českému původu, pokračovala většina mladé generace, česká loď se brzy potopí a s národem to dopadne podobně jako s parníkem Titanic. Na druhé straně mnohé ukazuje, že multikulturalismus selhává. Skluz v porozumění vlastním kořenům vede k povrchnosti žití. Myšlenky se v „tekuté době“ rozlévají, míchají a smývají své odstíny, podobně jako kapky akvarelové barvy ve sklenici vody.

Ve smíšených manželstvích současných mladých emigrantů, jejichž ro-

diče jsou Češi, je malá vůle, aby své děti naučili česky. Ba ani o to, naučit česky své vnuky, neusilují ani jejich prarodiče. Podle průzkumu Centra pro výzkum veřejného mínění Akademie věd (CVVM na své občanství je hrdých 39 % Čechů. O trochu víc (42 %) je těch, kteří se za své češství ani nestydí, ani na ně nejsou hrdí. Stydí se zhruba každý sedmý. Pokud by si Češi mohli vybrat, dva ze tří by si Česko zvolili jako zemi, kde chtějí žít.

Proč ne ti první?

V otázkách o smyslu existence tkví univerzalita kosmického a planetárního života. Naštěstí nevyschl přírodní pramen moudrosti bytí, naléhající na lidské podvědomí v slapovém cyklu mořského přílivu a odlivu, hudbě a symbolu komplexního prostoru. Hledání pravdy může vše změnit.

Na svých cestách mne život uvádí v opanení nezměrnou krásou. Jaká bude budoucnost?

Jsem rád, že jsem putováním rodnou krajinou mezi minulostí, přítomností a budoucností, neztratil strážného anděla. Klíč k poznání smyslu existence mne přivedl k umění zastavit na chvíli přetíženou mysl v meditaci či prostě modlitbě, naslouchat memům v krajině předků. Bůh je prostorem, kde se čas naplňuje. Podle Bible dostal člověk příležitost se polepsit. Využije ji?

(podle knihy *STOPY V SRDCI, chystané k vydání*)

Ekumenická bohoslužba

Ěusitsko anglikánská
se společnou Večeří Páně

Father, to Thee I raise my whole being,
– a vessel emptied of self. Accept, Lord,
this my emptiness, and so fill me with
Thyself – Thy Light, Thy Love, Thy
Life – that these Thy precious Gifts
may radiate through me and over-
flow the chalice of my heart into
the hearts of all with whom I
come in contact this day
revealing unto them
the beauty of
Thy Joy
and
Wholeness
and
the
serenity
of Thy Peace
which nothing can destroy.

Slouží

Rev. Keith Perkinson,
Diocese of Chichester,
Church of England

a

Mgr. Kamila Magdalena
Lukasová, CČSH
Ěavličkův Brod

7. května 2017 od 9.30

Ěusův sbor v Ěavličkově Brodě

7. května 2017 od 15 h. v Ěusově sboru
v Ledči nad Sázavou

7. května 2017 od 18:30 h.

kostel sv. Václava na Zderaze, Resslova 6, Praha 2

Radostná recenze

Hussitismus und Grenze. Jan Hus, seine Zeit und Bezüge aus interdisziplinärer Perspektive. Zum 600. Todestag von Jan Hus. Husitství a hranice. Jan Hus, jeho doba a odkaz z interdisciplinární perspektivy. K 600. výročí upálení mistra Jana Husa. Hrsg.: Marina Wagnerová (Západočeská univerzita v Plzni, katedra germanistiky a slavistiky), Boris Blahak (Západočeská univerzita v Plzni, katedra germanistiky a slavistiky, Univerzita v Řezně, Regensburg, institut germanistiky). Verlag Dr. Kovač, Hamburg 2016. ISSN: 1861-843X. ISBN: 978-3-8300-9071-7.

Sborník, jež uvítá každý husita. Dvanáct článků, z nich nejméně polovina odborně historická (archeologie, kastelologie, numismatika, dále jazykoveda, literární věda, filmová věda), další pak vycházející z kořenů filosofických a teologických s nejrůznějšími přesahy (kulturologie, religionistika, didaktika, mediální studia atd.). Statě českých a německých autorů jsou v této publikaci zveřejněny vždy v obou jazycích, českém i německém. Znamení překlady, na své si přijde i každý germanista, ať profesionál, či amatér.

Závěrečné pojednání (František RADKOVSKÝ: Snaha českých křesťanů o překonání konfesních hranic – Bohoslužba smíření v rámci Husova roku 2015) zřetelně naplňuje cíl celého díla, avizovaný již v úvodním slově (rovněž emeritní římskokatolický biskup plzeňský František Radkovský) – totiž, že hranice (mezi jazyky, kulturami, náboženstvími – vyznáními, konfesemi) pocíťovaná dříve jako oddělovací, rozdělovací a neprostupná se může stát inspirací a cestou k vyšší jednotě. Ostatně, hranice spoluvytvářejí sousedství, a nezapomínejme, že některé jazyky užívají právě pro slovo bližní slova soused (anglicky: neighbour). Bez hranic nebylo by sousedů, nebylo by blízkosti. Hranice se tu vnímá jako termín geografický i politický a administrativní, také jako dělicí čára povzbuzu-

jící k překonávání, zasahující do mnoha kontextů, včetně ideologických, od 14. až po 21. století.

Publikace vzešla z konference Husitství a hranice, která se konala v listopadu 2015 na Fakultě filozofické Západočeské univerzity v Plzni u příležitosti 600. výročí upálení českého reformátora Jana Husa v Kostnici v červenci 1415. Šlo o interregionálně a interdisciplinárně zaměřené diskusní fórum k tématům svázaným s Janem Husem a husitstvím. Knihu připravili Prof. Dr. Gerald G. Sander (Hochschule für öffentliche Verwaltung und Finanzen Ludwigsburg) a Prof. JUDr. Luboš Tichý (Karlova univerzita Praha) ve spolupráci s odborníky z různých vysokých škol (Rijeka, Budapešť, Liegnitz, Brno, Plzeň, Osijek, Sibiu, Szczytno a další), v rámci spisové řady SMOEI (Schriften zu Mittel- und Osteuropa in der Europäischen Integration), s podporou Ackermann-Gemeinde e. V., München.

Koho by nepotěšil příspěvek s názvem: „Jsem katolík, ale na husity mi nesahejte“ – K překračování hranic ve spirituální poezii (Petr KUČERA: Ich bin Katholik, aber lassen Sie meine Hussiten in Ruhe – Zur Grenzüberschreitung in der spirituellen Dichtung).

A zvláště pak hned první odstavec prvního příspěvku s citací: „Až dosud nevěda učil jsem a zastával jsem všechny zásady Jana Husa. (...) Zkrátka: Všichni jsme nevědomky husité, i sám Pavel a Augustin jsou vlastně husité. (...) Nevycházím z úžasu a nevím, co si myslet, když vidím strašný Boží soud nad lidmi, totiž to, že zcela zjevná evangelická pravda byla před více než sto lety upálena, je zatracována a člověk se k ní nesmí přihlásit.“ Toto napsal Martin Luther (asi 1519) po četbě Husova spisu O církvi (De ecclesia, 1412). V roce 2017, při 500. výročí počátků evropské a světové Reformace (31. října 1517), vyznívají tato slova o to aktuálněji. jSk

1. misiologická konference na Slovensku pořádaná Vysokou školou zdravotníctva a sociálnej práce sv. Alžbety

Vysoká škola zdravotníctva a sociálnej práce sv. Alžbety, Inštitút misijnej práce a tropického zdravotníctva bl. Jána Pavla II., Katedra misiologie spolu s Misijnou spoločnosťou sv. Vincenta de Paul pořádala 17. 10. loňského roku 1. misiologickú konferenciu na Slovensku s názvom „Znamená čias pre misie v súčasnosti“. Táto konferencia sa konala pod záštitou rektora VŠ sv. Alžbety prof. Mariána Karvaja a arcibiskupa – metropolity Bratislavské arcidiecézy Mons. Stanislava Zvolenského.

Cílem této pilotní konference bylo spojit angažovanost kněží, řeholníků a laiků, ale i těch, kteří se zajímají o problematiku misí a misiologie a chtějí považovat nad předloženými tématy jednotlivých sekcí. Ambicí konference bylo přinést a otevřít otázky k jednotlivým tématům a pokusit se dát odpovědi nebo podle možností naznačit. Dále představit souvislosti, které jsou spojeny s charitativní a misiologickou prací v současnosti v kontextu přednášených témat.

Konference se zúčastnili jak akademičtí a vědeckí pracovníci nejenom z VŠZaSP sv. Alžbety, ale i zahraniční účastníci z jiných univerzit, dále studenti a du-

chovní představitel. Jednácím jazykem byl slovenský a anglický jazyk.

Príspevky jednotlivých účastníkov byli rozdeleny do troch navazujúcich sekcií s názvy:

- *Misijná činnosť a jej súčasné výzvy*
- *Utečenci a migranti*
- *Misijná evanjelizácia*

Konferenci zahájil vedoucí Katedry misiológie prof. Ladislav Bučko. Následoval hlavní příspěvek s názvem *Znamená čas pre misijnú činnosť dnes i do budúcnosti*, ktorou prednesl pozvaný host z USA prof. Robert Schreiter z Chicaga, jenž zdůrazňoval schopnost misijní práce jako faktor propojování společnosti v globalizovaném světě. Konstatoval, že církev v současném globálním světě dostává výzvy z oblasti komunikačních prostředků, kultury, vědeckého výzkumu, ochrany přírody, mezinárodních vztahů atd. Misijní a charitativní práce se musí angažovat i v práci pomáhajících profesí především v současnosti s migranty, utečenci, mládeží a příslušníky menšin.

V sekci *Misijná činnosť a jej súčasné výzvy* vystoupil prof. L. Bučko a představil výsledky výzkumu, které se svým týmem zpracovává. Poukázal i na nutnost duchovního myšlení a tolerance, které jsou nezbytné pro současnost. V sekci s názvem *Utečenci a migranti* vystoupil zřizovatel Vysoké školy zdravotnictva a sociálnej práce prof. Vladimír Krčméry. Představil praxi v terénu, kterou započal jeho tým ihned v prvních dnech tzv. migrační vlny, kdy dojížděli utečenci na maďarské a rakouské vlakové nádraží. Následně pohovořil i o dalších aktivitách, které navazovaly, a to je vnik tzv. hotspotu na slovinsko – chorvatské hranici Dobova, který byl v provozu od října 2015 do května 2016. Do tohoto hotspotu byla také zorganizována sbírka oděvů a bot na našem pražském detašovaném pracovišti HITS v lednu 2016. Nyní VŠ zdravotnictva

a sociálnej práce provozuje dva utečenecké tábory v Řecku. Ostatní řečníci v této sekci poukázali na současný problém s migrací a narůstající xenofobii versus strach obyvatel Evropy. Pojednali o tématech bydlení, zaměstnání, socializace do evropského kulturního prostředí v souvislosti s migrací.

V poslední sekci s názvem *Misijná evanjelizácia* zdůrazňovali přednášející prohlubování duchovního života a pokládali otázku: „*Jak konat misii v kontextu současných výzev a okolností doby?*“ Diskutovalo se i na téma evangelizace v sekulární – *postkřesťanské společnosti*.

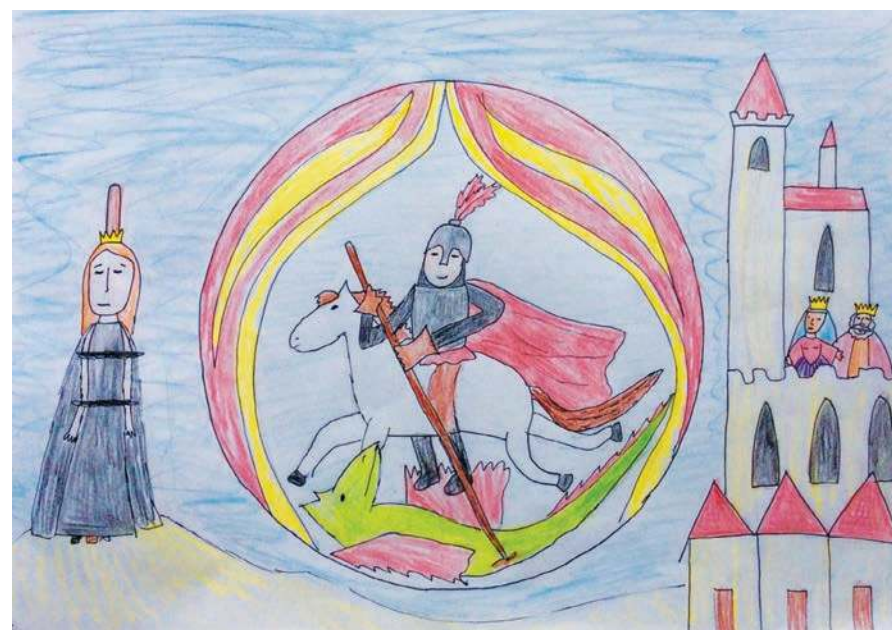
V průběhu konference probíhala nad jednotlivými příspěvky odborná diskuze. Prostřednictvím konference bylo mezi jejími účastníky navázáno mnoho pracovních i osobních kontaktů. Katedra misiológie plánuje, že příspěvky z konference vyjdou v tištěné i elektronické podobě sborníku.

V rámci misiológie konference byla na budově Vysoké školy sv. Alžbety slavnostně odhalena pamětní deska. Uskutěčnilo se tak na počest slovenské misionářky a lékařky Veroniky Terézie Ráckovej, která tragicky zahynula v průběhu své misie v Jižním Súdánu, když na její auto, ve kterém vezla rodičku po porodu, začala v noci střílet vojenská hlídka. Misionářka Veronika Rácková absolvovala před odjezdem do Súdánu kurz tropické medicíny na Vysoké škole sv. Alžbety.

Zřizovatel a bývalý rektor prof. Vladimír Krčméry ve svém proslovu zdůraznil, že je rád, že pamětní deska se nachází v centru města: „*Sestra Veronika je 20 metrů od sídla prezidenta, protože je to nenápadný hrdina, ale je to osobnost Slovenska, ze které si berou vzor a příklad nejen na Slovensku, ale všichni, kteří ji poznali v Ghaně, v Keni, Indii, všude tam, kde působila*”.

PhDr. Monika Nová, Ph.D.

Nyní již 10letý Vašík Červenka vytvořil pro náš časopis tentokrát obrázek probouzející se přírody a druhým obrázkem nám připomněl svátek sv. Jiří (24. dubna) s legendou o „drakobijci.“

KOMUNITNÍ CENTRUM NA ŽIŽKOVĚ – PŘÍBĚH JEDNOHO KOSTELA

Poslání Komunitního centra na Žižkově: „Věříme v potenciál komunit a našim posláním je nabízet bezpečný, svobodný, přátelský, božský a boží prostor pro seberealizaci jednotlivců a skupin, propojování a sdílení životů včetně nesnází, ve kterých nabízíme pomoc. Chceme tím přispět k návratu opravdových osobních a sousedských vztahů a duchovna do naší každodennosti. Otvíráme kostel všem!“

Komunitní centrum na Žižkově se věnuje čtyřem oblastem – sociální (Nízkoprahový klub Husita, klub Husátko), komunitní (zahrádka Meduňka, společné vaření, prádelna pro lidi bez domova), duchovní (pravidelné bohoslužby, křesťanská meditace, duchovně kulturní akce, romsko – české bohoslužby) a kulturní (divadla, koncerty). Název Žižkostel byl ponechán jen pro kulturní aktivity Komunitního centra, které společně založily dvě organizace, a to **Husitské centrum o.p.s. a Náboženská obec ČČSH na Praze 3**. Pod křídla Husitského centra o.p.s. spadá Nízkoprahový klub Husita a komunitní zahrádka Meduňka.

Zaměstnanců církve je celkově šest, což není mnoho, nicméně dobrovolníků, kteří se podílejí na celém chodu různou a nepravidelnou formou je nepočítaně. Bez nich by byl provoz velmi omezený.

Většina lidí, která má s Komunitním centrem co do činění, vystudovala Husitskou teologickou fakultu a studenti z fakulty sem chodí i na praxi.

Na Praze 3 existují celkem tři nízkoprahové kluby. Klub Beztíže, který poskytuje služby přímo v ulicích, dále R-Mosty, který pomáhá osobám ohroženým sociálním vyloučením, a NPK Husita, jehož výhoda tkví v tom, že je otevřen pro děti a mladé lidi od 6 až do 26 let

a jeho součástí je také klub Husátko, který je určen maminkám s dětmi. „Děti se k nám vracejí a řeší s námi nejrůznější problémy. Cítí se tu jako doma. Kdyby pro ně tato služba neexistovala, jistě by to bylo znát. Ve chvíli, kdy přestanou existovat klienti, kteří nás potřebují, bude to v pohodě,“ vysvětluje zdejší sociální pracovnice Hanka Zemanová.

NPK Husita je závislý na podpoře církve a grantů od Ministerstva práce a sociálních věcí, Městské části Praha 3 a Magistrátu hlavního města Prahy. Oproti tomu Komunitní centrum Žižkov existuje díky svépomoci a finance jsou vynakládány primárně na rekonstrukci a chod budovy. V současné době je podána žádost o grant na šestý ročník pochodu romské hrdosti Roma Pride a připomenutí Dne romského holocaustu. Tato akce je plná přednášek a besed s přeživšími, navíc je „týden na budově Židovské obce, na Ústředí Českobratrské církve evangelické a na Žižkově sboru Československé církve husitské vyvěšena romská vlajka, jedná se o takovou ekumenickou záležitost,“ dodává Zemanová.

Komunitní zahrádka Meduňka získala grantovou podporu pouze v roce 2013 od Městské části Praha 3 a letos od nadace Skupiny MOL. I tak je ale soběstačná, a to hlavně díky komunitním obědům, které si můžete přijít vychutnat každý týden od úterý do čtvrtka, vždy od 13 hodin. Navíc je možné sem nosit domácí bio odpad, ve zrekonstruovaném bývalém farním bytě naleznete sdílenou kancelář, můžete volně odpočívat či pracovat na zahradě, nebo tu strávit pěkně odpoledne s dětmi

na pískovišti a mini lezecké stěně. Komunitní byt teď nově hostí organizaci Jelen v laboru, která provozuje každou neděli prádelnu pro lidi bez domova. Komunitní centrum na Žižkově otevírá kostel mladým lidem, rodinám, seniorům i lidem bez domova. Ve sklepních prostorách je nově zrekonstruovaný sál pro koncerty a dvě nové zkušebny pro kapely. „Četné stížnosti na hluk jsme vyřešili přísnějšími pravidly. Teď již postupně ustávají a akce ve sklepních prostorách se odehrávají příležitostně, přičemž oficiální konec je vždy ve 22:00. Lidé sem pak chodí hlavně za zážitkem,“ upřesňuje Hanka Zemanová.

Kostel slouží pravidelně církevním účelům a bohoslužby probíhají každou neděli a ve svátečních dnech. Husitský farář Zdeněk Břeň a evangelický farář Mikuláš Vymětal vedou těž romsko – české bohoslužby ekumenického charakteru. Každé úterý odpoledne je možné se zúčastnit křesťanské meditace vedené Kristýnou Mlýnkovou. Prostory jsou pravidelně pronajímány i další protestantské církvi. V budově kostela je pořádáno mnoho dalších duchovně kulturních akcí, které podle slov vedení Komunitního centra „přinášejí meditaci a spiritualitu do lidské každodennosti“.

Nízkoprahový klub Husita – Valentýnský disco ples

Tentokrát jsme se s našim týmem rozhodli uspořádat taneční akci, na které by si mohly zatancovat všechny děti, nejen nadaní tanečníci.

V kostele jsme proměnili Komenského sál na „cool“ taneční prostor s disco koulí a barevnými světly a za stůl zasedl DJ Kuba (naš kolega:). Okolo druhé hodiny odpoledne dorazily první dívky do klubu, aby se převlékly a nalíčily. Tři z nich si pro tuto příležitost připravily taneční vystoupení s vlastní choreografií a přes všechnu svou trému nakonec skutečně vystoupily a sklidily ovace. Shromážděná mládež ze začátku akce spíše s rozpaky posedávala, styděli se tančit. Velice jsme proto ocenili Honzu, profesionálního lektora latinsko – amerických tanců, který nám dobrovolně přišel vypomoci a „vystříhl“ naprosto skvělou lekci základů samby, rumbly nebo tance cha-cha. Kluci i holky se roztančili a do konce disco plesu bylo na parketu plno:). Tanec patří mezi důležité preventivní aktivity, na které se v naší sociální službě zaměřujeme. Děti a mladí lidé mají možnost každodenně využívat sál k tanečním tréninkům. Nabízíme jim též pomoc s přípravou a účastí na různých tanečních vystoupeních či soutěžích. Skrze tanec mohou uplatnit a rozvíjet svůj talent, učit se disciplíně, mít zdravé sebevědomí a zažít úspěch. Všechny tyto jevy vedou k smysluplnému trávení volného času a působí preventivně proti sociálně patologickým jevům.

Husátko – klub pro předškolní děti a jejich rodiče

Husátko navazuje na práci NPK Husita a rozšiřuje jeho působnost směrem

k rodinám a širší komunitě našich klientů. S rodiči a dětmi se scházíme jednou týdně ke skupinovým setkáním a dále jsme rodičům k dispozici pro individuální konzultace. Co v Husátku děláme? Cvičíme s dětmi, výtvarně tvoříme, povídáme si o životě a pozor, máme také jednu novinku: od začátku března mohou maminky v Husátku cvičit pod vedením naší paní ředitelky Lucie Haškové, odborné cvičitelky jógy. Aby na to maminky měly klid, děti jim hlídáme.

Rodiče, se kterými pracujeme, se často potýkají s dlouhou řadou potíží. Z finančních i dalších důvodů mnohdy sami sebe zanedbávají, mají často vleklé zdravotní problémy a nemají, kdy si odpočinout. Projekt jóga v Husátku jim nabízí prostor pro spočinutí a práci na sobě.

S rodiči se také často věnujeme tématu zdravého životního stylu a zdravé stravy. Máme za sebou workshop zdravého vaření – společně jsme si v prostorách komunitní zahrádky Meduňka uvařili celozrnný kuskus s krutím masem a zeleninou či cizrnový hummus.

Webové odkazy:
komunitnikostel.cz
npkhusita.husitskecentrum.cz
 Facebook:
 Komunitní centrum na Žižkově
 Komunitní zahrádka meduňka
 Nizkoprahový klub Husita
 Můžete nás podpořit
 číslo účtu: 837285001/5500
 online nákupem GIVT

*Táňa Jírová, Renata Bolechová
 Adéla Dluhošová*

TRAGIKOMEDIE REZONUJÍCÍ S DNEŠNÍ DOBOU

Už je tady zas!

V české premiéře uvedlo pražské Divadlo Na Jezerce hru, při které se zasmějete, ale občas vás i zamrazí. Podle knižního bestselleru německého autora Timura Verme-se Už je tady zas! vznikla stejnojmenná hra. Zabývá se myšlenkou, co by bylo, kdyby se Hitler probudil do současnosti. Herec Ondřej Kavan hraje německého vůdce s mimořádnou přesvědčivostí. Zdatně mu přihrávají Kristýna Hrušínská, Zdeněk Hruška, Michal Kern, Miluše Šplechtová a další. Principál divadla Jan Hrušínský ke hře uvedl: „Tragikomedie dokáže zesměšnit negativa naší současnosti a ukázat na ně prstem. Když se podíváme kolem sebe, vidíme, že náš svět hrubne. Co bylo před několika lety nevyslovitelné, je dnes běžnou součástí našeho života. Tolerujeme fašismus i komunismus, jako kdybychom nevěděli, o co jde. A tak raději děláme, že se nás to netýká.“

Divadlo Na Jezerce letos slaví 15 let úspěšné existence. Nedávno zaznamenalo další poctu. Hlavní představitel inscenace Shylock Milan Kňazko dostal za tuto roli Cenu Thálie 2016. Předání se uskutečnilo 25. března v Národním divadle.

Mgr. Věnceslava Dezortová

Milan Kňazko při udělení Ceny Thálie 2016. Foto Jovan Dezort

Záběr z inscenace Už je tady zas! Foto archiv

Historie pohřbů žehem

Krematoria (z latinského cremare – spálit) nemají v Evropě příliš dlouhou tradici. První byla postavena až v druhé polovině 19. století (podle vynálezu německého inženýra Frederica Siemense) v italském Miláně (1878), v USA (1878), v německém městě Gotha v Durynsku (1885), v Anglii (1885), ve Švédsku (1887), ve Francii (1889) a ve Švýcarsku (1889). Kremace se zaváděly především z hygienických důvodů a nedostatku místa na hřbitovech ve velkých městech. Jejich velkým odpůrcem byla především katolická církev, která hlásila, že pohřbívání těl zemřelých do země je letitý křesťanský zvyk, převzatý od Izraelitů. Podle katolické věrouky pohřby do hrobu vyjadřují víru ve vzkříšení a jsou projevem úcty, která přísluší lidskému tělu jako chrámu Ducha Svátého. Papežským dekretem z 19. května 1886 byl pohřeb žehem označen za hanebný a zavrženíhodný. V roce 1889 vydal papež Lev XIII. bulu zakazující pohřeb žehem. Navíc se katolická církev zlobila za ztrátu štólových poplatků, které byly zavedeny patentem z 28. července 1750. Štólový patent ustanovoval poplatky pro kněze za liturgické úkony (křest, svatba, pohřeb, apod.), při kterých měl přede-

psáno nosit štólu. Poplatek byl osobní příplatek za náhradu výloh spojených s úkonem (cestovné a provozní náklady biskupovi, knězi a jáhnovi). Štólové poplatky byly regulovány vyhláškami. Rakouský správní řád nezakazoval pohřeb žehem, ale spalování zemědělných na území Rakouska – Uherska. Proto bylo možné nebožtíky spalovat v zahraničí, což bylo značně nákladné (500 až 600 Kč tehdejší měny). Před obřadem bylo nutné provést částečnou pitvu, aby se rodina přesvědčila, že dotyčný zemřel přirozenou smrtí. Na přepravu do krematoria byly použity tři rakve, a to cínová, dřevěná a ozdobná. V Čechách byli velkými zastánci kremací například V. Náprstek, J. Neruda, němečtí evangeličtí politici a další. První ženou v Čechách, která byla zpopelněna (ve městě Gotha v Durynsku roku 1883), byla členka Prozatímního divadla v Praze Helena Veverková – Vinandová, neteř K. Sladkovského. Další známou českou ženou, která byla zpopelněna (v Paříži na hřbitově Peré Lachaise v roce 1890) byla A. Braunerová, maminka malířky Z. Braunerové. Byl to první pohřeb v Čechách, kdy byla uložena urna s popelem do hrobu. Kněz se za zemřelou na Vyše-

hradě nepomodlil a nad hrobem nepromluvil, a tak na přání dcery Z. Braunerové řečnil V. Náprstek. Prvním českým mužem, který byl zpopelněn (ve městě Gotha v Durynsku v roce 1894) byl známý vlastenec, mecenáš, zakladatel muzea a bojovník za pokrok Vojtěch Náprstek (1826 – 1894), původním jménem Adalbert Fingerhut. Jeho urna je uložena v Náprstkově muzeu.

Do roku 1910 bylo na území Německa postaveno 10 krematorií, zato na území Rakouska – Uherska nebylo v provozu jediné. Češi si postavili první krematorium v Chicagu v roce 1914. Na území ČSR bylo nejdříve uvedeno do provozu krematorium v Liberci, kde jako první byl 31. října 1918 spálen liberecký občan Robert Jahn. V ČSR byl legalizován pohřeb žehem zákonem č. 180/1919 Sb. ze dne 1. dubna 1919. Kromě katolické církve pohřby žehem vadily i některým nekatolickým církvím. Po vzniku Církve československé v roce 1920 naopak tato církev podporovala pohřby žehem. Proto se v kostelích a modlitebnách buď dovala kolumbária, kde byly schránky pro urny. Kolumbárium (z latinského columbarium – holubník). Z historie je známé, že toto pojmenování vzniklo jako žert v antickém Římě pro terasové výklenky, kam se již v helenském období (2. – 3. stol. před Kristem) ukládaly hliněné pohřební urny s popelem zemřelých. V jednom výklenku, nad kterým se nacházely mramorové destičky se jmény zemřelých, byly obvykle dvě hliněné nádoby.

Hlavním propagátorem pohřbívání žehem v Praze byl městský hygienik MUDr. Jindřich Řehoř, který prohlašoval, že každý dobrý Čech se jako Jan Hus nechá spálit. Jeho největším odpůrcem byl pater Alois Jemelka, který proti pohřbu žehem důrazně protestoval.

První krematorium v Praze bylo dáno do provozu (pro nekatolíky) na Olšanských hřbitovech v roce 1921. Stálo v místech, kde je dnes Nová obřadní

siň. Zákon ze 17. prosince 1921 hlásal „kdo projevil vůli být zpopelněn, nesmí být pohřben jinak.“ Nové krematorium ve Strašnicích (s největší rozlohou v Evropě) bylo slavnostně otevřeno primátorem JUDr. K. Baxou 23. ledna 1932. Přístup katolické církve se postupně měnil a 19. června 1926 prohlásila instituce Svatého Officia, že za jistých okolností není pohřeb žehem odsouzeníhodný a je ho ochotna připustit. Změna nastala až v roce 1969, kdy na základě veřejného mínění papež Pavel VI. schválil církevní „pohřební řád“, a byla povolena účast římskokatolických duchovních při obřadech v krematoriích. Dnešní katolické církevní právo povoluje pohřeb žehem, ale ne za všech okolností. Nepřístupným motivem je odmítání víry v posmrtný život. Dnes nejsou kolumbária pouze v kostelích a modlitebnách Církve československé husitské, ale často se nachází na hřbitovech v celé republice a katoličtí kněží dnes běžně asistují u pohřebních obřadů v krematoriích. V kolumbáriích jsou bez ohledu na vyznání umístěny urny s popelem husitů, evangelíků i katolíků. Ze statistiky je patrné, že v roce 2016 v ČR bylo v provozu 27 krematorií a zemřelo 110 tisíc lidí. Z tohoto počtu bylo více jak 80 % zemřelých zpopelněno. Po zrušení státního příspěvku na pohřeb (5 tis. Kč) v roce 2008 se velmi zvýšil počet pohřbů bez obřadu. V roce 2016 to bylo asi na 35 až 40 % všech pohřbů žehem. Bohužel se zvyšují počty případů, kdy si urny z krematoria nikdo nevyzvedne.

Kromě pohřbů žehem se dnes hledají i jiné technologie pohřbů. Na Floridě například nabízejí zkapaření nebožtíků, kdy se údajně při pohřbu vyrobí pouze třetinové množství skleníkových plynů za použití sedminy energie než v krematoriu. Firma navíc garantuje, že tento způsob zabraňuje, aby se do ovzduší dostávala rtuť z amalgamových plomb.

Zpracoval J. Boček

Poezie o nesmrtelnosti zazněla v kavárně Duše v peří

Irena Silecká

Už třetím rokem se konají poetické večery v kavárně Duše v peří v pražské ulici U půjčovny 8, kterou vede Zdenka Gonsiu. Březnový pořad, který se uskutečnil 2. 3. 2017, byl věnován tématu „nesmrtelnost“. Dvojice básníků a moderátorů Alois Marhoul a Ondra Hník nejprve dala slovo Olze Nytové, která představila své nové básně na vyhlášené téma a přečetla i své eseje o poezii. Ucelený výběr z poezie nabídl Ondřej Hník, který působí jako docent na Pedagogické fakultě Univerzity Karlovy. Alois Marhoul pak okořnil své vystoupení i vlastním receptem na salát, který vám zajistí nesmrtelnost. Vtipnou báseň nabídl Jaroslav Vorlíček z Úval, kterého známe spíše jako prozaika a čerstvého člena Obce spisovatelů.

Jaroslav Vorlíček

Na závěr přispěla svými verši Irena Silecká, překladatelka z Ukrajiny. Hudební vložky zajistil zpěvák a kytarista Claudio Allavena. V publiku bylo přes dvacet milovníků poezie, například doc. Dr. Miloš Kodejška, CSc. z Pedagogické fakulty Univerzity Karlovy, manželé Milada a Čestmír Holečkoví z ČČSH a řada mladých lidí, kteří tíhnou k poezii.

Ing. Václav Strachota

Pracujeme, tvoříme a hrajeme si s dětmi

Omalovánky STVOŘENÍ SVĚTA

Především pro malé, předškolní a mladší školní děti vydala Pražská diecéze ČČSH klasické plnobarevné omalovánky formátu A4 STVOŘENÍ SVĚTA, doplněné hrací kostkou a pexesem. Cena: 30 Kč

TIPY jak Omalovánky Stvoření světa použít a dále s nimi pracovat:

Klasické omalovánky: Vzhledem k silnějšímu papíru mohou děti použít nejenom pastelky, ale i fixy nebo vodové barvy.

Pracovní sešit: (při výuce tématu Stvoření světa). Po probrání daného dne si děti obrázek **vymalují a domalují** např. další hvězdy, kytičky, zvířátka; **vystříhnou si a slepí hrací kostku** (podpora jemné motoriky) a na závěr každé hodiny jako opakování hrají

hru **Chytrá hlavička**. Házejí kostkou, odpovídají na otázky a plní úkoly, které najdeme na zadní straně omalovávánků. Další otázky a úkoly si děti vymýšlejí samy. Zapišou si je a na dalších hodinách je použijí.

Pro procvičování tématu použijeme i malé pexeso, které mohou hrát třeba jen dva hráči. Když najdou shodné obrázky, určí, který to je den, co se ten den událo, co učinil Bůh, atd.

Pracovní a hrací karty:

Použijeme dvoje omalovánky a barevné papíry (dvě barvy). Omalovánky rozstříháme na samostatné barevné obrázky a černobílé obrázky druhé strany překryjeme barevným papírem tak, aby nám vznikly dvě barevné sady (den 1.–7.).

Ukazovací hry:

– karty rozdáme mezi děti a povídáme si o tom, jak Bůh stvořil svět. O dnech mluvíme třeba i na přeskáčku. Děti hádají, který je to den a ukazují správné obrázky.

– karty leží barvami nahoru, děti si samostatně nebo po družstvech vylosují jednu kartu a mají za úkol hovořit o dnu, který je na obrázku. Mohou i zahrát divadlo, zazpívat písničku...

Hry do přírody

(můžeme použít i v místnosti):

– **soutěž družstev** – děti vytvoří dvě družstva, která se v zástupu připraví na startovací čáru. Děti jedno po druhém (z každého družstva) postupně, jako štafeta, běží na místo, kde jsou různě rozhozené karty barvami nahoru. Mají za úkol posbí-

rat všech sedm karet, podle barvy svého družstva a vrátit se s nimi ke startu, kde karty složí podle dnů (1.–7.). **Hodnotí se rychlost a správné složení.**

– karty zařazujeme do různých poznávacích nebo stopovacích her, hledání pokladů, atd., kde děti plní různé úkoly nejen vědomostní.

Vladimíra Petronila Drdová

Relaxační pohádky nejenom pro dobré usínání

V časopise Husita 1/2017 jsme se seznámili s Andílkem Lojzíkem a čerticí Františkou. Už víme, jak relaxační pohádky číst, jak při nich (s dětmi) relaxovat. I v druhé pohádce se s těmito dvěma kamarády děti učí vnímat své tělo, naslouchat mu. Při zklidnění vnímají své pocity a pomalu nastává pocit uvolnění a bezpečí.

2. Jak přišla letní bouřka

Jednoho horkého dne andělík Lojzík s čerticí Františkou zase pozorují svět z bílého obláčku. Je dusno. Vítr a jeho mladší bratr Vánek šli navštívit svou sestru meluzínu. Zapomněli na čas a stále se ještě krmí vanilkovou zmrzlinou.

Po nebi se honí mnoho velkých, těžkých černých mraků.

I ty cítíš jejich tíhu.

Tvé ruce i nohy jsou těžké.

Brzy asi přijde bouřka. Z dálky už je slyšet hřmění. Stále je velké dusno. Bouřka se rychle blíží. Náhle oblohu protnul blesk a Františka se s ním ve sele zdraví. Je to její prastrýc a mnohému se od něj naučila. Pomalu, pomaličku začíná pršet. Všichni se z deště radují. Země, rostliny, zvířátka i lidé. Všem vláha prospěje. Voda v potocích a v řekách posílí a její energie dodá sílu všemu živému.

Cítíš sílu, která ti dává pocit jistoty a bezpečí.

Každou kapičkou, která padá z velkých mraků, tvá síla roste.

Jsi velký a silný.

Dokážeš překonat všechny strach.

Děšť rychle houstne a mění se v liják.

Dešťová voda nás příjemně chladí.

Vítr s Vánkem se už posilnili vanilkovou zmrzlinou a mávají na Lojzíka

s Františkou. Hned se pouštějí do práce. Nafukují a vyfukují své tváře, aby černé mraky co nejdříve rozehnali.

Také my jim pomůžeme.

Pomalou se nosem nadechneme do bříška, až je celé kulaté a rychle ústy všechno vydechneme.

Mraky pomalu mizí.

Zkusíme to ještě jednou.

Ruce si dáme na bříško a pomalu se nosem do bříška nadechneme. Cítíme, jak je celé kulaté, plné vzduchu. Pak všechno rychle ústy vydechneme. Všechno. Až do úplně poslední kapičky vzduchu.

Paráda.

Jsme příjemně unaveni.

Mraky jsme z oblohy vyhnali a Vítr s Vánkem nám děkují za pomoc. Jejich svěží dech a všechny vzduch voní vanilkovou zmrzlinou. Vykoupané sluníčko nás, andílka Lojzíka i čertici Františku začíná šimrat svými paprsky, ptáčekové už zase propěvují ve větvích zelených stromů a je krásný letní den.

Je nám příjemné teplo a Vítr s Vánkem nám zlehýnka hladí naše čela.

Jsme vyčerpaní po tak namáhavé práci.

Spokojení a ztěžklí únavou lehce a klidně oddychujeme.

Celí se poddáme odpočinku.

Vladimíra Petronila Drdová

ZAJÍMAVOSTI KOLEM HRY

Macbeth

Na Shakespearovy hry se nechodí kvůli obsahu, ten známe všichni, ale ze zájmu, jak bude inscenace ztvárněna. Sám autor by se leckdy divil. V Divadle ABC dali na klasiku, pokud jde o krásný překlad Martina Hilského. Jinak pojetí režiséra Pavla Kheka je značně moderní. Třeba scénu podle návrhu Michala Syrového tvoří hlavně židle, je jich padesát. Na vzniku Macbetha se podílela téměř stovka zaměstnanců a externích spolupracovníků divadla, včetně jevištních techniků, krejčovny a administrativy. Hlavní role ztvárňují Milan Kačmarčík, který začínal v Ostravě Romeem, a Diana Šoltýsová.

K tragédii Macbeth se váže hodně předsudků a pověr. Mohou za to čarodějnice, které ve hře vystupují. Třeba při zkouškách se nemá vyslovovat jméno hlavního hrdiny, tak se používá „Skotská hra“ nebo „Bardova hra“. První znamená místo děje a druhé byla Shakespearova přezdívka. Anglický král Jakub I. Stuart měl z čarodějnic strach, tak hru na pět let zakázal. Fakt je, že se občas stala nějaká neštěstí při uvádění této hry. Třeba při představení v roce 1703 se v Londýně strhla silná bouře, během níž se ze střeš zřítilo na dva tisíce komínů a při záplavách utonulo mnoho lidí. Někdy došlo i k těžkým úrazům při soubojích ve hře. Jedna představitelka Lady Macbeth spadla z okraje jeviště do hloubky 4,5 metru. V Praze se režisér Pavel Khek proti nepříznivému vlivu čarodějnic pojistil. Hned na první zkoušce dal všem hercům pro štěstí talisman. Tak se nebojte a zajděte.

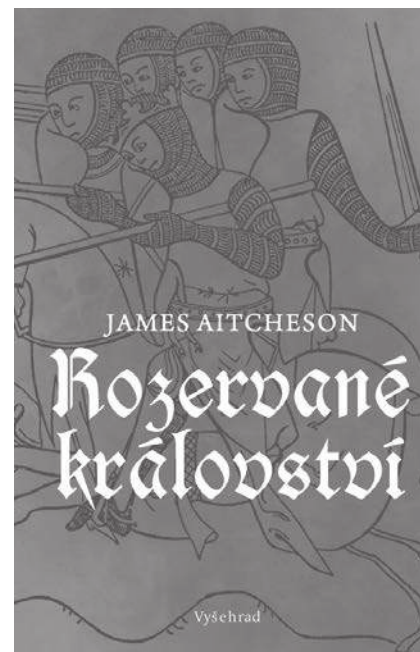
Foto Alena Hrbková

HISTORICKÉ ČTENÍ

Rozervané království

Pokud máte rádi historické romány včetně napětí a intrik, tak se ponořte do čtení o Anglii v 11. století, kdy normanská šlechta více spojila Anglii s kontinentální Evropou a zmenšila tak vliv Vikingů. Je tu i několik postav založených na skutečných historických osobnostech. Rozervané království je druhým svazkem trilogie. Zatím u nás vyšel první díl Ve znamení meče. Pojítkem je normanský válečník Tancred, ale díla lze číst samostatně. A počtete si. Druhý díl má 425 stran. Autorem je britský historik James Aitcheson, jehož díla vyšla už v USA a v Německu.

ŽIVOTOPISNÁ KNIHA

Čas mého života

U příležitosti 90. výročí úmrtí klasika britské humoristické prózy Jeroma Klapky Jeroma vydává Vyšehrad jeho memoáry s bohatou obrazovou přílohou. Autor je vydal rok před svou smrtí v roce 1926. Jsou obrazem nejen jeho života, ale dění ve viktoriánské Anglii. Jsou tu i jeho názory na slavné kolegy, na Ameriku a cesty po Evropě, rovněž o krutosti vůči zvířatům, o rasismu a hrůzách války. Rovněž analyzuje svůj vztah k Bohu a křesťanské výchově. Také se dozvíme, že neměl rád, když u jeho děl (napsal 49 knih a divadelních her) bylo uváděno, že jsou od autora Tří mužů ve člunu. Fakt je, že tohle dílo je prostě skvělé a nesmrtelné.

ROZTOMILÝ FILM

I dva jsou rodina

Chvillemi se budete smát a občas budete slzet dojetím, dá se říci o francouzské komedii režiséra Hugo Gélina. Zobrazuje příběh muže, kterému jeho bezstarostný život změní oznámení, že je otcem novorozené dcery a má se o ní starat sám. Výchova je svérázná, jejich vztah okouzluje. Rovněž herec Omar Sy si jako netradiční táta a v neobvyklém povolání kaskadéra získá sympatie diváků. Není divu, že film se stal ve Francii třetím nejúspěšnějším snímkem roku 2016.

Foto Bohemia MP

VÝSTAVA PRO VŠECHNY GENERACE

Bratři v triku 70

Průřez tvorbou nejúspěšnějšího a nejstaršího českého studia kresleného filmu Bratři v triku můžete vidět ve Střeďočeském muzeu v Roztokách u Prahy. Od založení v roce 1945 vytvořilo přes 1 600 filmů různých výtvarných stylů a žánrů. Proslulé jsou večerníkové postavy jako Krteček, Mach a Šebestová, Rákosníček, Bob a Bobek či víla Amálka nebo Křemílek a Vochomůrka. Dozvíte se o tvůrcích jako jsou Jiří Trnka, Zdeněk Miler, Jiří Brdečka, Zdeněk Smetana, Adolf Born a další, rovněž nahlédnete do tajů tvorby filmů. Většinu originálních exponátů zapůjčili autoři nebo jejich dědicové, některé se dostanou na veřejnost poprvé. Součástí je interaktivní koutek s tvůrčí dílnou. V ní si mohou návštěvníci vyzkoušet jednotlivé fáze výroby kresleného filmu. Výstava potrvá do 9. července, přístupná je od středy do neděle mezi 10. až 18. hodinou.

KOMIKSY V PORTHEIMCE

Vytvořte si svého anděla strážného

Retrospektivní výstavu komiksového autora a kreslíře Karla Jerie u příležitosti jeho 40. narozenin přichystala Galerie Portheimka v Praze 5 na Smíchově. Pod názvem XL bude otevřena od 7. dubna do 7. května. Poprvé budou vystavena autorova velkoformátová malířská plátna o rozměrech dvakrát čtyři metry. Uvidíte hrdiny jeho vynikajících komiksů, jako jsou houbaři, dinosauři, magická uklízečička nebo hrdina Candide vytvořený Karlem Jerie podle satiry francouzského osvícence Voltaira.

Návštěvníci se mohou do výstavy také aktivně zapojit a stát se spoluvůrci velké komiksové kresby Anděl prochází Smíchovem, která vychází z dobových fotografií smíchovských zákoutí. Každý návštěvník bude mít příležitost nakreslit si na výstavě svého anděla strážného.

ČESKÁ TELEVIZE K JAZYKOVÉ VÝCHOVĚ DĚTÍ

Dětské seriály na Děčku díky duálnímu zvuku nově můžete slyšet v původním znění. Samozřejmě lze přepnout na češtinu. Třeba oblíbený seriál pro nejmenší Prasátko Peppa je v angličtině nebo Otázky slečny Mily ve francouzštině, starší děti mohou v angličtině zhlédnout například Děsivé dějiny z dílny BBC. Na ostatních kanálech ČT už je výběr duálního zvuku značný.

KONCERT

12. 5. –
2. 6. 2017

Zahajovací koncert Pražského jara můžete sledovat z Kamy

Úvodní koncert PJ (12. 5.) věnovaný vždy Smetanově Mé vlasti tentokrát zahrají Vídeňští filharmonikové pod taktovkou Daniela Barenboima. Stejně jako loni bude v Parku Kampa od 17 h. doprovodný program a od 20 h. přímý přenos koncertu ze Smetanovy síně Obecního domu. Vstup je volný. Akce se uskuteční za každého počasí. Sedí se na trávě, tak deky nebo sedátko s sebou. Koncert bude rovněž živě promítán ve vybraných českých kinech. Program všech koncertů festivalu (končí 2. 6.) je uveden na www.festival.cz.

Každoroční hudební soutěž Pražského jara, letos je 69. ročník, je tentokrát věnována oborům cembalo a housle. V prvním kole bude soutěžít 35 cembalistů (přihlásilo se 38) a 55 houslistů (z 97 původně

přihlášených) z různých zemí. Porota už ve výběrovém předkole musela být přísná. Zajímavostí je velká účast houslistů z Asie. Z Koreje a Japonska shodně po 18 zájemců, 8 je z Číny a přihláška přišla i z Filipín. Premiérová skladba byla zkomponována Davidem Lukášem a má název Balada o Nackenovi a houslistovi. Při zadávání skladeb je vyžadováno, aby jejich obtížnost odpovídala druhému kolu a vysokým standardům soutěže. Finalisté oboru cembalo vystoupí na HAMU v sále Martinů 13. 5. od 16 h. v první části a od 20 h. v druhé části. Ve stejných časech, ale 14. 5. mají nejlepší houslisté vyhrazenou ke koncertu Dvořákovu síň Rudolfiny.

Mgr. Věnceslava Dezortová

Výlety do Büku za zdravím

Městečko Bük leží na severozápadě Maďarska a do 70. let minulého století bylo spíše zemědělskou oblastí. Pak se zdálo, že tady vznikne ropné středisko, jenže došlo k omylu.

Při pokusných vrtech nevytryskla nafta, ale minerální pramen. Hodně silný. Od roku 1971 se tady rozrůstá lázeňský komplex Bükfürdő, neboť maďarsky fűrdő znamená lázně. V současnosti se rozkládají na čtrnácti hektarech a k dispozici mají 33 venkovních i vnitřních bazénů, takže je tu celoroční provoz.

Termální voda je vhodná k léčení problémů s pohybovým ústrojím, též při artróze, osteoporóze, diskopatii, Bechtěrevově chorobě, chronické artritidě, dně, rovněž pomáhá při rehabilitaci po ortopedických a neurochirurgických operacích nebo po úrazech. Rovněž pitný pramen blahodárně působí při špatném trávení nebo k léčbě chronické gastritidy a vředů.

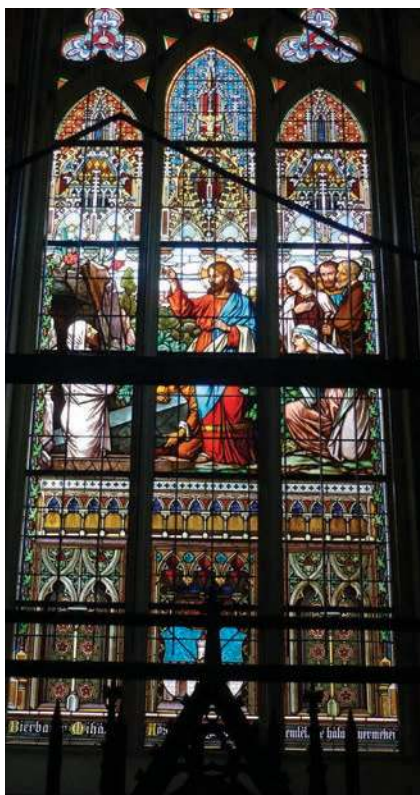
Mnoho hostů z různých zemí nejsou vyloženě pacienti, ale mají zájem udělat

něco pro své zdraví a zároveň si zaplavat, užít služeb wellness a nejrůznější rekreaci, třeba hrát golf, tenis, projet se po krásném okolí na kolech, třeba elektrokolech.

K nejpočetnějším návštěvníkům patří Češi. Nemají to sem daleko. Z Brna je to 260 km.

Při naší návštěvě jsme se potkali se čtyřčlennou rodinou z Liberce. Dva synové právě měli pololetní prázdniny, tak rodina využila volno k aktivnímu odpočinku u vody. Pro děti je tu vyhrazeno několik bazénů včetně prolézaček a dalších atrakcí. V termálních bazénech o různé teplotě vody se neplave. Tam se jen relaxuje, třeba vsedě, a povídá. Čeština

tu opravdu byla velmi frekventovaným jazykem. Domlouvat se složitě s personálem v maďarštině nebylo nutné. Všude jsou i české nápisy.

Čtyři dny pobytu jsme využili nejen k vodním radovánkám, ale také k výletům. V Büku je malým folklorním centrem dům někdejšího ševce Ference Kóczána. Je v regionu posledním selským stavením s doškovou střechou a zdíven z vepřovicových cihel. Na dvoře je funkční pec. V době naší návštěvy ji právě

chystali pro pečení chleba a připravovali se na masopustní zabíjačku pro veřejnost. O Velikonocích tady probíhá společné barvení vajec, konají se tu dětské programy, také ochutnávky vín a nejrůznější oslavy všeho možného za doprovodu svižné maďarské muziky.

Velice krásným byl výlet do dvacet kilometrů vzdáleného historického městečka Kőszeg. Leží u hranic s Rakouskem. Říká se mu maďarská národní klenotnice. Úzkou uličkou, lemovanou sochami různých svatých, jsme došli na centrální náměstí. Po cestě nás zaujala socha sv. Linharta s okovy, patrona vězňů. Náměstí se jmenuje Jurisicsovo, protože kapitán Miklós Jurisics je významnou historickou postavou. V roce 1532 s malým počtem obránců tady zastavil turecké vojsko táhnoucí proti Vídni. Na tento heroický čin lidé nezapomněli. Jeho socha vévodí i před místním Jurisicsovým hradem, jehož nejstarší část pochází ze 13. století. Na nádvoří se konají koncerty, divadelní představení a jiné atrakce. Kőszeg má také řadu muzeí včetně poštovního nebo marcipánového. Rozhodně nelze přehlédnout na náměstí krásnou gotickou budovu radnice s erbovými malbami a kostel sv. Jakuba.

Za šest hodin jsme autem byli zpět v Praze. Několik českých cestovních kanceláří do Büku podniká autobusové zájezdy. Je to milé a užitečné prožití volných dnů, kdy navíc máte pocit, že jste udělali něco pozitivního pro své zdraví.

Text a foto Mgr. Věnceslava Dezortová

Setkání Pražského klubu spisovatelů v Karlíně 21. 2. 2017

Na tento den byl nahlášen host, český spisovatel, scenárista, malíř a ilustrátor, Oldřich Selucký. Pan Selucký ale byl více než zmíněné „čtyři v jednom“. K jeho již uvedeným činnostem bychom mohli přidat ještě pár dalších: absolvent MFF UK, znalec francouzštiny a starých jazyků, teolog, učitel filosofie a etiky na UK, překladatel. Tohle všechno lze říci o muži, se kterým čtrnáct pozorných posluchačů strávilo večer. Uvítání i role moderátorky se ujala Olga Nytrová. S panem Seluckým se seznámili při prezentaci knihy o svatém Václavovi. Olga na úvod přečetla Modlitbu Františka z Assisi přebázněnou Janem Skácelem. A položila i první otázku o vztahu právě k Františkovi, o kterém pan Selucký napsal knížku „Vzpouza v Assisi“. Všichni jsme soustředěně naslouchali. Přiznávám, že jsem po přečtení pozvánky na tento večer měla obavy, zda nebude pro mne trochu náročný. Nejsm právě nejběžlejší v tématech, o kterých jsem tušila, že budou probírána. Pan Selucký ale mluvil a vše podával tak srozumitelně a zajímavě, že zaujal i mne. Navíc jsem se poprvé setkala s člověkem, kterého francouzští mniši požádali, aby přeložil učení otce Jeronýma. Přijal jejich pozvání a žil s nimi v klášteře. Když náš host vyprávěl, že mniši vstávají ve 3,30 hod. a ve 3,45 je první mše, tak na mne šly mráčky. A když pokračoval sdělením, že všichni stráví celý den v tichu, jen při jídle jim jeden mnich předčítá biblické texty, tak jsem byla ráda, že v klášteře nežiju. Tento velmi inspirativní prostor patří právem nemnoha vyvoleným. Pokud bychom chtěli pocítit alespoň kousíček klášterního mystična, nemusíme za ním jezdit až do Francie. Pan Selucký nám doporučil klášter Nový Dvůr u Plzně. Francouzští mniši

Olga Nytrová a Oldřich Selucký

tu koupili opuštěnou farmu. Objednali architekta, kterému se podařilo vytvořit pomocí světla, kamene a zachovalého barokního portálu nádherný prostor. Nyní zde žije dvacet mnichů. A v tomto klášteře mají i prostor pro návštěvy, je možné si tu zaplatit pobyt.

V další části večera nám pan Selucký přečetl úryvky ze svých knížek „Bitva na řece Pádu“ a „Strážce ohně“. Pak nám vyprávěl o své scenáristické práci. Jeho „Pavel, dobrodruh víry“ měl takový úspěch, že vyšel i knižně. Závěr patřil otázkám posluchačů. Bylo hodně věcí, na které jsme se ptali. Nejvíce všechno zajímalo, jak je možné, že když za minulého režimu nemohl studovat filosofii ani výtvarné umění, jak dokázal vystudovat MFF UK? Náš host odpověděl, že se mu v matematice líbila logika. Na fakultě se věnoval teoretické kybernetice. Vždy ho zajímaly věci odehrávající se v prostoru. Prozradil nám, že navíc i rád kreslí a maluje, nejraději používá uhel a pastel. Odcházela jsem domů plná dojmů a údivu nad tím, jak mnoha talenty může oplývat jeden jediný člověk. A přitom zůstat tak skromný.

Ing. M. Kněžková

Husitská teologická fakulta Univerzity Karlovy
ve spolupráci s Církví československou husitskou
si Vás při příležitosti

70. výročí svěcení žen v Církvi československé husitské

dovolují srdečně pozvat na:

KONFERENCI S MEZINÁRODNÍ ÚČASTÍ

23. – 24. 11. 2017

na Husitské teologické fakultě
Univerzity Karlovy
Pacovská 350/4, Praha 4

Konferenční přihlášky budou
zpřístupněny od 1. dubna
prostřednictvím elektronického
formuláře na www.htkonference.cz
či bude možné přihlásit se
korespondenčně na adresu
ÚÚR - Vnější vztahy, Wuchterlova 5,
Praha 6, 166 26.

Registrace se zajištěním ubytování
bude možná do 30. 6. 2017.

SLAVNOSTNÍ BOHOSLUŽBU

pod vedením patriarchy CČSH Tomáše
Butty s biskupským sborem
25. 11. 2017 od 10.00 h.
v Husově sboru CČSH Praha - Dejvice
Wuchterlova 5, Praha 6

SLAVNOSTNÍ SETKÁNÍ

k 70. výročí svěcení žen s panelovou
diskusí a svědectvími
25. 11. 2017 od 13.00 h.
V Husově sboru/ Komenského sálku
CČSH Praha - Dejvice
Wuchterlova 5, Praha 6

www.htkonference.cz

Teologická konference

Církev československé husitské

na téma Vytrvalost ve službě Kristu
– praktický výkon duchovní správy

4. – 5. května 2017 - Brno

Středisko CČSH „Zahrada“, Lipová 26

Program: Určeno pro duchovní CČSH a další zájemce. Doporučeno zejména duchovním do pěti let služby od přijetí svěcení.

Čtvrtek

10,00	bohoslužba slova – br. biskup Juraj Dovala
10,30 – 10,45	Zahájení konference – prof. Zdeněk Kučera
11,00 – 11,30	„Duchovenská pragmatika (zaměření a rozsah činnosti duchovního)“ – br. patriarcha Tomáš Butta
11,30 – 12,00	diskuse
12,00 – 12,30	„Duchovní správa v řádech a praxi“ – br. biskup Pavel Pechanec
12,30 – 13,00	diskuse
13,00	oběd
14,00 – 14,30	„Farářka v náboženské obci“ – ses. farářka Sandra Silná
14,30 – 15,00	diskuse
15,00 – 15,30	„Spirituální a osobnostní předpoklady duchovního“ – br. biskup Filip Štojdil
15,30 – 16,00	diskuse
16,30 – 17,30	„Aktuální otázky duchovní správy pohledem nejmladší generace“ 1. část – krátké diskusní příspěvky účastníků konference
18,00	večeře
19,00	liturgie – br. patriarcha Tomáš Butta a ses. dr. Eva Vymětalová - Hrabáková

Pátek

8,00	snídaně
9,00 – 9,30	pobožnost – br. biskup Rudolf Göbel
9,30 – 10,00	„Radosti a strasti farářů CČSH“ – br. biskup David Tonzar
10,00 – 10,30	diskuse
11,00 – 11,45	„Aktuální otázky duchovní správy pohledem nejmladší generace“ 2. část – krátké diskusní příspěvky účastníků konference
11,45 – 12,00	zhodnocení konference – br. prof. Zdeněk Kučera
12,00	Závěrečná modlitba a požehnání – br. patriarcha
12,30	oběd

Přihlášky zasílejte do 17. 4. 2017 na naukový odbor na adresu:
eva.vymetalovahrabakova@ccsh.cz

POUŤ NA SÁZAVĚ 2017

90. výročí Dr. Karla Farského a 70. výročí svěcení žen v ČČSH

sobota 24.6.2017 9:00-17:00

areál Sázavského kláštera

Téma: JÁ A TY JSME MY

CO VÁS ČEKÁ ?

- Tradiční zahájení v kostele ČČSH opata Prokopa na Sázavě
- Pouť do Sázavského kláštera za společného zpěvu
- Bohoslužba – liturgie Dr. Karla Farského vedená br. patriarchou s biskupy – pod otevřenou oblohou
- Společné jídlo
- Koncerty, divadlo, tanec, dílny
- Soutěž pro týmy – dvojice, trojice, čtveřice, rodiny apod.
- Celodenní program pro děti – soutěže, úkoly a výtvarná soutěž na téma Já a Ty jsme my!
- **A překvapení!**

Komentované prohlídky kláštera.

Výrobky diakonické dílny Nazaret a Domeček.

Občerstvení, Fair trade káva atd.

Historický parní vlak

Praha hl.	9:00
Vrané n.Vlt.	9:32
Davle	9:43
Jílové	10:05
Krhanice	10:15
....
Sázava	12:15

Osobní vlaky

Praha hl.	7:18	8:22
Vršovice	7:23	8:27
Hostivař	7:33	8:36
Čerčany	8:09	9:09
Lštění	8:12	9:12
....
Sázava	8:43	9:43

Pojedte na Sázavu vlakem !

 České dráhy